

Ποιμαντορική Εγκύκλιος Θεοφανείων του Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

**Την Εγκύκλιό του για την εορτή των Θεοφανείων εξέδωσε ο
[Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός](#).**

“Το Βάπτισμα είναι νέα δημιουργία και αρχή της νέας ζωής. Γι’ αυτό η ημέρα της Βαπτίσεώς μας είναι η πρώτη ημέρα της ζωής μας, της όντως ζωής. Τονίζει ο Κύριλλος Ιεροσολύμων, ότι «επειδή είναι διπλός ο άνθρωπος από σώμα και ψυχή, διπλή είναι και η κάθαρση. Και το μεν νερό καθαρίζει το σώμα, το δε Πνεύμα σφραγίζει την ψυχή. Είναι λουτρό παλιγγενεσίας και βάπτισμα υιοθεσίας». Αυτός είναι εξάλλου και ο λόγος που τελείται αυτές τις δύο ημέρες ο Μέγας Αγιασμός, εις ανάμνησιν του Βαπτίσματος του Κυρίου• του Βαπτίσματος παλαιότερα των Κατηχουμένων, του δικού μας Βαπτίσματος προς ίασιν ψυχών και σωμάτων”, τονίζει μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω ολόκληρη Εγκύκλιος του Μητροπολίτη Αιτωλίας:

Άγαπητοί μου Πατέρες καί Άδελφοί,
Παιδιά μου έν Κυρίω άγαπημένα,
« Ήλθες, έφάνης τό φώς τό άπρόσιτον»

Τά Άγια Θεοφάνεια τοῦ Χριστοῦ μας έορτάζουμε σήμερα, έπισφραγίζοντας τήν περίοδο τοῦ Άγίου Δωδεκαημέρου. Ὁ Άγιος Πρόκλος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, αναφέρει ὅτι σάν ἕνας δεύτερος κατακλυσμός εἶναι αὐτή ἡ έορτή. Κατακλυσμός τῆς αγάπης καί τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ γιά τήν πνευματική σωτηρία τοῦ ανθρώπου καί τήν εἴσοδό του καί πάλι στόν Παράδεισο.

Όταν συμπληρώθηκαν τριάντα χρόνια από τήν γέννησή τοῦ Χριστοῦ, θέλησε νά φανερώσει στους ανθρώπους, ὅτι εἶναι «ὁ Θεός έν σώματι» καί ὅτι εἶναι Υἱός τοῦ Θεοῦ, γνήσιος καί «ὁμοούσιος τῷ Πατρί», Ἐκεῖνος γιά τόν ὁποῖον οἱ Προφῆτες μέ πολλή προσδοκία ἐκήρυτταν τήν ἔλευσή Του στόν κόσμο.

Ὁ Άγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων λέει χαρακτηριστικά: «Ὁ κόσμος στήν Γένεση ἀρχίζει μέ τό νερό. Τό Εὐαγγέλιο ἀρχίζει μέ τόν Ἰορδάνη». Κατά τήν ὥρα τῆς βαπτίσεως τοῦ Κυρίου, τό μυστήριο τῆς Αγίας Τριάδος κηρύχθηκε στόν κόσμο. Ὁ Θεός – Πατήρ ἀποκαλύφθηκε διά τῆς ἀκοῆς «καί ἰδοῦ φωνή ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα. οὗτος ἐστίν ὁ Υἱός μου ὁ αγαπητός, έν ᾧ εὐδόκησα (Ματθ. 3,17)». Ὁ Υἱός ἀποκαλύφθηκε διά τῆς βαπτίσεως μέσα στόν Ἰορδάνη καί διά τῆς ἀφῆς ἀπό τόν Τίμιο Πρόδρομο. Τό Άγιον Πνεῦμα διά τῆς ὁράσεως «έν εἶδει περιστερᾶς», πετώντας ἐπάνω ἀπό τόν Υἱό καί χρίοντας Αὐτόν, παράλληλα ἀποκαλύπτοντάς Τον, ὡς τόν Μεσσία, τόν Χριστόν Κυρίου.

Γιατί ἄραγε τό Άγιο Πνεῦμα πῆρε τήν μορφή περιστερᾶς; Μᾶς ἀπαντάει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος, ὅτι «τό Πνεῦμα κατεβαίνει μέ μορφή περιστερᾶς, διότι ὅπου ὑπάρχει συμφιλίωση μέ τόν Θεό, παρουσιάζεται περιστέρα, ὅπως καί στήν περίπτωση τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Νῶε ἦρθε ἡ περιστέρα κρατώντας κλαδί ἐλιᾶς, σύμβολο τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ καί τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπό τόν κατακλυσμό».

Ἐπομένως, Θεοφάνεια ὀνομάζεται ἡ μεγάλη αὐτή Δεσποτική έορτή καί γιά τήν φανέρωση τοῦ Ἐνός Τριαδικοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί γιά τήν φανέρωση τοῦ Ἰησοῦ, ὅχι ὡς προφήτου ἢ διδασκάλου, ἀλλά ὡς Χριστοῦ, ὡς Μεσσία, ὡς Σωτήρα τοῦ κόσμου καί ἀληθινοῦ Θεοῦ. «Μόνον ὁ Χριστός ἐχώρησε ὁλόκληρη καί τήν οὐσία καί τήν ἐνέργεια τοῦ Πνεύματος, ἐμεῖς δέ μόνη τήν ἐνέργεια καί ὄχι ὁλόκληρη» σημειώνει ὁ Άγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς. Γι' αὐτό, ἡ έορτή τῆς Βαπτίσεως καί ὄχι τῆς Γεννήσεως, ὀνομάζεται κατ' ἐξοχήν Θεοφάνεια ἢ Ἐπιφάνεια, ἐπειδὴ ὁ Χριστός

ἔγινε σέ ὅλους γνωστός ὄχι ὅταν γεννήθηκε, ἀλλά ὅταν βαπτίσθηκε.

Βαπτιζόμενος ὁ Κύριος, πῆρε ἐπάνω Του τίς ἁμαρτίες τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, «πέθανε» κάτω ἀπό αὐτές καί «ἀναστήθηκε». «Βαπτιζόμενος ὁ Κύριος ἀγίασε τήν φύση τῶν ὑδάτων, κατήργησε τό Ἰουδαϊκό βάπτισμα καί ἀρχίζει τό δικό μας Βάπτισμα», λέει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος. Καί συμπληρώνει ὁ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός πώς, «βαπτίσθηκε ὁ Κύριος γιά νά συντρίψει τά κεφάλια τῶν νοητῶν δρακόντων ἐπάνω στό νερό, νά ξεπλύνει τήν ἁμαρτία καί νά θάψει μέσα στό νερό ὅλο τόν παλαιό Ἀδάμ, κάνοντας δική Του τήν δική μας κάθαρση, νά ἀγιάσει τόν Βαπτιστή Ἰωάννη, νά συμπληρώσει τόν Νόμο, νά ἀποκαλύψει τό μυστήριο τῆς Τριάδος καί νά γίνει σ' ἐμᾶς παράδειγμα καί ὑπογραμμός γιά τό Βάπτισμα». Κατ' ἀναλογίαν, διά τοῦ Ἁγίου Βατίσματος, πρέπει νά πεθάνουμε ὡς πρός τόν παλαιό ἁμαρτωλό ἄνθρωπο καί ν'ἀναστηθοῦμε ὡς κεκαθαρμένοι, ἀνακαινισμένοι καί ἀναγεννημένοι ἄνθρωποι.

Τό Βάπτισμα εἶναι νέα δημιουργία καί ἀρχή τῆς νέας ζωῆς. Γι' αὐτό ἡ ἡμέρα τῆς Βαπτίσεώς μας εἶναι ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ζωῆς μας, τῆς ὄντως ζωῆς. Τονίζει ὁ Κύριλλος Ἱεροσολύμων, ὅτι «ἐπειδὴ εἶναι διπλός ὁ ἄνθρωπος ἀπό σῶμα καί ψυχή, διπλή εἶναι καί ἡ κάθαρση. Καί τό μέν νερό καθαρίζει τό σῶμα, τό δέ Πνεῦμα σφραγίζει τήν ψυχή. Εἶναι λουτρό παλιγγενεσίας καί βάπτισμα υἱοθεσίας». Αὐτός εἶναι ἐξάλλου καί ὁ λόγος πού τελεῖται αὐτές τίς δύο ἡμέρες ὁ Μέγας Ἀγιασμός, εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Βαπτίσματος τοῦ Κυρίου• τοῦ Βαπτίσματος παλαιότερα τῶν Κατηχουμένων, τοῦ δικοῦ μας Βαπτίσματος πρός ἴασιν ψυχῶν καί σωμάτων.

«Ἐν ἐπιγνώσει», κατά τόν ἱερό ὕμνωδό, νά εἴμαστε καί ἐμεῖς μεταξύ ἐκείνων πού θά δοξολογοῦμε καί θά ὑμνοῦμε τήν Ἐπιφάνεια τοῦ Κυρίου: «Ἦλθες, ἐφάνης τό φῶς τό ἀπρόσιτον». Ἀμήν.